

Mila euro eta ezin iritsi

**Miren AZKARATE
BADIOLA**

Zenbaki gorrietara iritsi gabe hila-
labetea mila euroekin pasa-
tzen nuen ehundaka horien ar-
tean nengoen ni, duela gutxi
arte. Orain, aldiz, kopuru horrekin hila-
bete bukaerara iristen ez naizen milaka
horien artean aurkitzen naiz. Norbait
badago lehenagoko taldean, mesedez
konta diezadala nola egiten duen... Zer
pasatu da hain denbora gutxian? Nola
ari da bizitzen, edo hobe esanda, bizi-
rauten, jendea?

Baten batek esango du “gerrikoa es-
tutuz” edo “noski, bizioak eta luxuak

kenduz”. Bai bai, hori dena egiten dut.
Aipatu euro guzti horiek etxean eta be-
re gastuetan eta janarian gastatzen di-
tut.

Zorionez, arropa bezalako gastuetan
denetarako gustatuko litzaidaken siste-
ma erabiltzen dugu etxean: trukea.
Haurren arropa (kuadrillako haur
zaharrenei txikiak geratzean gurera
iristen da eta gureei txikiak geratzean
segitu egiten du dantzak), eta heldue-
nean antzeko, batzuei txiki edo handi
geratutakoak beste norbaiti ongi gera-
tuko zaizkio.

Denbora honetan pasatu dena uler-
tzeko ez da ekonomian aditua izan
behar: prezioek gorakada izan dute eta
soldatak berdin mantendu dira. Oke-
rrena, igoera hauek ez dutela etenik eta
gora eta gora doazela. Noiz arte? Zer
gertatuko da? Zer gertatu behar du ho-
nek guztiak eztanda egiteko? Hori bai,
Gabonetan kontsumismo basatian ero-
riko gara eta elikagaien bankuan arroz
eta lenteja kilo bat botako dugu gure
auzoko supermerkatuak horretarako
jartzen duten saskian. Laster hortik jan
beharko du gehiengoak. •

Barrenean bueltaka

Asier AIESTARAN

Esku artean duzun komunika-
zio proiektu hau memoria ari-
keta erraldoi batean murgildu-
ko da datorren urtariletik
aurrera, GARAREN 25. urteurrena ospa-
tzeko. Dagoeneko aipamen batzuk egin
dira egunkarian eta datozen egunetan
xehetasun gehiago jakingo dira.

Nire kasuan, beste memoria ariketa
eder bat egiteko aukera izan dut berri-
ki, Josu Txapartegi “Txapas” elkarrizke-
tatzeko parada izan dudalako Pirritx,
Porrotx eta Marimototsek argitaratu

duten “Txapasen kaxa magikoa” ipuin-
diskoaren kariatara.

Txapas nire irakaslea izan zen hiru
urteko gelan, 1985. urteaz ari gara, eta
hamarkada batez berak deskubritu ziz-
kigun musikaren balioak. Noski, or-
duan gu ez ginen jabetzen lantzen ari
ginen guztiaren garrantziaz, baina ziur
gaur egun garenaren zatitxo bat oina-
rri haietan sustraitzen dela.

Era berean, hotz-hotzean ze urteri
buruz ari garen begira jarrita, 1985-1995
tartea gutxi gorabehera, ezin dut buru-

tik kendu Euskal Herrian zenbat sufri-
mendu pilatzen ari zen. Kasu honetan
ere, gure adinagatik, seguru asko ez gi-
nen gehiegi konturatzen gertatzen ari
zenaz, baina gure gaur egungo izaeran
horrek ere nolabait eragingo zuen.

Barrenean horiek denak bueltaka ni-
tuela elkartu nintzen Txapasekin,
2023a ere apurka itzaltzen ari den ho-
netan, eta asko bete ninduen berarekin
lasai eta goxo izandako elkarrizketak.
Kasu honetan, unearen garrantzia era-
bat barneratuz. Mila esker! •